

[Leif Hermann]

sådan som det f.eks. er tilfældet i by- og landzonelovens § 16 og i § 18 a, mener vi ikke, der er nogen grund til at skabe en, om jeg så må sige, fristsuspension i sommerferieperioden.

Jeg går ud fra, at det forhold, at man har medtaget de to bestemmelser i by- og landzoneloven, er en fejl, som vi nemt kan få rettet i udvalget.

Vi kan som sagt tilsige en positiv, konstruktiv – og hvad vi ellers kan sige af pæne ting – indsats i udvalgsarbejdet.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Spørgsmålet om indsigelsesfrister i planlovgivningen er naturligvis meget væsentligt, og det må da også erkendes, at fristernes praktiske værdi for borgerne kan hæmmes af, om de falder i ferietiden, når mange er bortrejst. Men nu er det jo altså ikke alle, der er bortrejst eller holder ferie netop i de to måneder, og man kan jo også være meget optaget af andre grunde – hvad f.eks. med landbrugernes høsttid? Vi mener med andre ord, at det ville være for stort et indgreb at lovgive om dette spørgsmål. Derimod har vi absolut ikke noget imod, om miljøministeren endnu en gang minder kommunalrådene om det problem, der kan opstå, men vi tror ærligt talt, at kommunalrådene i forvejen er opmærksom på tingene og lægger fristerne til rette sådan, at de tager behørigt hensyn til dem, der har behov for det. Man må jo ikke glemme, at det trods alt drejer sig om borgere, som også er deres egne vælgere.

Vi kan med andre ord ikke tilslutte os dette forslag.

Kirsten Wind Rasmussen (CD):

CD kan medgive forslagsstillerne, at det vil være uheldigt, hvis tidsfristerne for de nævnte områder rækker ind i sommerferien. Omvendt mener vi ikke, der er basis for en lovgivning om dette spørgsmål. Der er i såvel region- som kommuneplanloven fastsat tidsfrister, som vi må anse for rimelige.

Vi kan være enige med forslagsstillerne i, at det er ønskværdigt, at så mange grupper som muligt får så god tid som muligt til at sætte sig ind i de planer, der er lagt ud til høring. Vi må derfor fra CDs side opfordre til, at de pågældende myndigheder holder sig for øje, at der skal være den bedst mulige tid

i den bedst mulige periode af året til den nødvendige forberedelse, men vi er enige i ministerens betragtninger om, at der kan være bygge- og anlægsmæssige hensyn, der taler for, at det netop kan forekomme, at offentligheden inddrages i høringsfasen med deraf følgende indsigelsesmulighed netop i denne set fra et forberedende synspunkt uheldige periode.

Med den nævnte opfordring til de respektive myndigheder kan CD derfor indstille, at tinget forkaster det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det er fru Kirsten Wind Rasmussen, der nu som den vistnok tredje ordfører står og hælder vand ud af ørerne med hensyn til folks rettigheder; man vil ikke være med til at fastlægge folks rettigheder i lovgivningen, når det drejer sig om demokratiske rettigheder og muligheder for at komme med indsigelser, men man vil gerne være med til at komme med henstillinger til kommunalbestyrelserne. Det vil jeg egentlig gerne have en forklaring på. Når man er enig i princippet, hvorfor vil man så ikke være med til at fastlægge det i lovgivningen?

Steffensen (KrF):

Som miljøministeren gjorde opmærksom på i sin redegørelse, brugte folketingets miljø- og planlægningsudvalg ganske megen tid i sidste samling på at finde frem til løsninger, som var rimelige og rigtige. Hvordan man end vil se på det, kan man ikke komme udenom, at såvel kommuneplanloven som zoneloven var til behandling sidste år, og folketinget har taget stilling til de dengang foreslåede ændringer. Man kan være enig eller uenig i det, men det er jo det, et flertal i folketinget vedtog.

Kristeligt folkeparti mener derfor ikke, der er nogen rimelighed i at begynde at tage dette forslag op nu. Vi har klart taget stilling til det i dette ting i sidste samling, og det ønsker vi skal respekteres. Derfor må vi afvise forslaget.

Ove Jensen (FP):

Min første indskydelse efter at have læst dette lovforslag var, at det må være udarbejdet af enten en skolelærer eller en anden of-